ASOS JOURNAL

The Journal of Academic Social Science

Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 99, Aralık 2019, s. 556-567

ISSN: 2148-2489 Doi Number: <http://dx.doi.org/10.29228/ASOS.39276>

Yayın Geliş Tarihi / Article Arrival Date
14.10.2019

Yayınlanma Tarihi / The Publication Date
29.12.2019

Öğr. Gör. Fatma SİNECEN

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türk Dili Bölüm Başkanlığı
fatma@adu.edu.tr

Öğr. Gör. Osman SİNECEN

Pamukkale Üniversitesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Bölümü
osinecen@pau.edu.tr

ÖĞRETMEN ADAYLARININ KOÇLUK BECERİLERİNİN AKADEMİK BAŞARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Öz

Gelişen ve değişen teknoloji eğitimde değişim ve gelişimi de yanında getirmiştir. Eğitimde öğretmenin amacı bilgiyi veren ve öğreten kaynak olmaktan, bilgiye ulaşma yolunda rehberlik eden danışmanlığa doğru değişmiştir. Öğretmenler öğrencilere koçluk yapan ve bilgiye kendilerinin ulaşmalarını sağlayan temel danışmanlar haline gelmektedir. Öğrencilerin başarısında temel olan öğretmenlerin koçluk becerilerini geliştirmeleri gerekmektedir. Eğitimde devamlılık ve kalite için öğrencilere takviye ve destek sağlayan öğretmenler öğrencileri yönlendirmeleri ve desteklemeleri gerekmektedir. Koçluk becerilerini geliştiren öğretmenler öğrencileriyle daha iyi ilişkiler kurabilmekte ve öğrencilerin başarısına daha fazla katkı sağlamaktadırlar. Öğretmenlerin başarı bir şekilde çalışmaları kariyerlerini olumlu etkilemekte ve daha başarılı akademik eğitim sağlayabilmektedirler. Bu çalışmada koçluk becerilerine sahip öğretmen adaylarının akademik başarılarında daha iyi durumda olduklarını ortaya koymak amaçlanmıştır. Eğitim fakültelerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının koçluk becerileri ve akademik başarıları arasındaki ilişki ortaya konulmaktadır. Yapılan çalışmanın araştırma grubu Pamukkale Üniversitesinde Eğitim Fakültelerinde eğitim gören 200 öğrenciden oluşmaktadır. Yapılan çalışmada öğrencilere 20 soruluk üç alt boyutlu anket uygulanmış ve öğrenci-

lerin üniversite derslerinden aldıkları akademik notlarla karşılaştırma yapılmıştır. Yapılan araştırmada veriler AMOS programında değerlendirilerek yapısal eşitlik modeli doğrultusunda değerlendirilmiştir. Yapılan çalışmada öğrencilerin akademik başarıları ile koçluk becerileri arasında ilişki bulunmuştur. Çalışmada koçluk becerileri üç alt boyutta incelenmiş ve boyutlar arası ilişki yapısal eşitlik modeli ile analiz edilmiştir. Koçluk becerilerinin tüm alt boyutlarının akademik başarıyla ilişkili olduğu bulunmuştur. Öğretmen adaylarının koçluk becerilerini geliştirdiklerinde akademik olarak da gelişme kat ettikleri ortaya çıkmıştır. Akademik başarı için gerekli olan problem çözme, eleştirel düşünme ve sorunlar karşısında çeşitli yaklaşımlar kullanma gibi birçok önemli kavram koçluk becerileri içinde geçerli olmaktadır. Koçluk becerilerine sahip olan öğretmen adaylarının mesleki ve akademik başarılarına sahip olabilecekleri ortaya konulmaktadır.

Anahtar kelimeler: Öğretmen Adayları, Koçluk Becerileri, Akademik Başarı

THE EFFECTS OF TEACHER CANDIDATES' COACHING SKILLS ON ACADEMIC SUCCESS

Abstract

Developing and changing technology has brought about change and development in education. The aim of the teacher in education has changed from being a resource that gives and teaches information to guidance that leads to access to information. Teachers become the main counselors who coach students and enable them to access the information themselves. Teachers, who are fundamental to their success, need to develop their coaching skills. Teachers who provide reinforcement and support to students for continuity and quality in education are required to guide and support students. Teachers who develop their coaching skills can establish better relationships with their students and contribute more to their success. Successful work of teachers affects their careers positively and provides more successful academic education. In this study, it was aimed to reveal that prospective teachers who have coaching skills are better in their academic success. The relationship between coaching skills and academic achievements of prospective teachers studying in faculties of education are revealed. The research group of the study consists of 200 students studying at the Faculties of Education at Pamukkale University. In this study, three sub-dimensional questionnaires of 20 questions were applied to the students and the students were compared with the academic grades they took from university courses. In the study, the data were evaluated in the AMOS program in accordance with the structural equation model. In the study, a relationship was found between the academic achievement and coaching skills of the students. In the study, coaching skills were examined in three sub-dimensions and the relationship between the dimensions was analyzed with structural equation modeling. It was found that all sub-dimensions of coaching skills were related to academic achievement. It has been revealed that prospective teachers have improved academically when they develop their coaching skills. Many important concepts such as problem solving, critical thinking and using various approaches to problems are valid for coaching skills. It is revealed that prospective teachers who have coaching skills can have professional and academic achievements.

Keywords: Teacher Candidates, Coaching Skills, Academic Success

1. GİRİŞ

Çağın gelişimi, eğitimin sisteminin gelişimine de olanak sağlamaktadır. Gelişen eğitim yapısı klasik modellerden uzaklaşarak daha öğrenci merkezli yaklaşımlara yol almaktadır. Günümüz öğretiminde kabul gören yaklaşım öğrenci merkezli olan modeldir. Öğrenme, bireyin çevresiyle etkileşimi ve kendi yaşantı yolu ile bilgi birikimi oluşturmaktır (Brooks ve Brooks, 1999; Von Glasersfeld, 2013). Bilgi öğrenme işlemini yapan bireyin kendi seviyesini belirlemesini ve kendi sınırlarını oluşturmaya olanak tanımaktadır. Öğretmen bilginin elde edilmesinde bilginin kaynağı olmaktan çıkmaktadır. Bilgiyi elde etmede yol gösterici bir rol üstlenmektedir. Öğretmenler, öğrencilerin bilgiye ulaşmalarında rehberlik ederek, öğrencinin bilgiye kendi yöntem ve çabasıyla ulaşmasını, böylece anlamlı öğrenmenin gerçekleşmesini sağlamaktadır (Althouse, 1994). Bu nedenle öğrenme işleminde çevreyle iyi bir ilişkinin kurulması gerekmektedir. Öğrenme işleminin en önemli detayı elde edilen bilgilerin içselleştirilerek kalıcı hale getirilmesidir. Öğretmenler öğrencilerin bilgiyi elde etmesi ve içselleştirmesi yönünde onlara rehberlik ederken koçluk becerilerinden yararlanmaktadırlar.

Koçluk kavramsal olarak kişinin verimliliğinin ve öğrenmeye olan yetkinliğinin artırılması için motive eden ve etkili teknikleri kullanan (Landsberg, 1999), öğrenmenin önünde bulunan engellerin aşılmasına yardımcı olan (Starr, 2004), bir süreçtir. Eğitimde koçluk kişilere rehberlik ederek öğrenmede kılavuzluk edilmesidir (Kulaç, 2002). Diğer bir tabirle öğrenen bireyin bilgiye ulaşması için gelişimine yol gösterici olarak yönlendirilmesidir (Bersin, 2007). Koçluğu analiz edildiğinde işbirlikçilik, sorgulama, gözlem, hipotez üretme ve çabalama gibi birçok kavramı kapadığı görülmektedir (Ceylan, 2002).

Ülkemizde koçluk kavramı çeşitli dallarda kullanmasına rağmen eğitimde koçluk kavramı etkin olarak kullanılmamaktadır (Atasayar, Bilgin ve Güler, 2010). Eğitimde öğrencilere yeterli düzeyde koçluk yapılmasının önemi, öğretmen adaylarının koçluk kavramlarını iyi bir şekilde öğrenmelerini ve uygulayabilmelerinin gerekliliğini göstermektedir. Yapılan bu çalışmada öğrencilerin eğitimi için yetiştirilen öğretmen adaylarının koçluk becerileri ve akademik olarak başarıları arasındaki ilişki incelenmiştir. Öğretmen adaylarının koçluk becerileri seviyelerinin belirlenmesinde, göz önüne alınan motivasyon, öğrenme ortamı ve iletişim becerileri alt boyutlarının akademik başarıyla olan ilişkinin belirlenmesinde yapısal eşit modelinden yararlanılmıştır.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Modeli

Dünya genelindeki gelişmeler birçok alanda olduğu gibi eğitim alanında da birçok değişiklik meydana gelmiştir. Son yıllardaki değişikliklerle öğrenciyi merkeze alan bir sistem benimsenmiştir. Buna göre öğretmenler, öğrencilere bilgiyi doğrudan vermek yerine, bilgiye ulaşabilmeleri için onlara rehberlik etmeleri, ilgi ve becerilerini yönünde yönlendirmeleri gerekmektedir. Öğretmenlerin, öğrencilere bu şekilde destek olabilmeleri açısından koçluk becerilerine sahip olmaları artı sağlayacaktır. Bu nedenle öğretmen adayları henüz mesleğe atılmadan koçluk becerileri kazanmaları gerekmektedir. Öğretmen adaylarının koçluk becerileriyle akademik başarıları arasındaki ilişkinin belirlenmesinde yapısal eşitlik modelinden yararlanılmıştır.

2.2. Çalışmanın Örneklemi

Çalışmaya, 2018-2019 güz döneminde Pamukkale Üniversitesi Eğitim fakültesinde öğrenim görmekte olan 200 öğretmen adayı dahil edilmiştir.

2.3. Veri Toplama Aracı

Öğretmen adaylarının koçluk becerilerinin belirlenmesi amacıyla yaygın olarak kullanılan Yeltan (2007) tarafından geliştirilen “Koçluk ve Yöneticilik Becerileri Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçekteki 20 maddelik üç alt boyutla Pamukkale Üniversitesi akademik hesaplama puan sistemi (4'lük sistem) çalışmanın veri toplama araçlarıdır (Yeltan, 2007).

2.3.1. Koçluk Beceri Ölçeği Geçerlik Çalışması

Üç boyutlu olarak geliştirilen “Koçluk Becerileri Ölçeği” nin boyutlarında analizle doğrulama işlemi yapılmıştır. Elde edilen verilerin faktör analizine uygunluğunu ölçmek için yapılan Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) testinde 0,969 değerine ve Bartlett testinde ise 5348,259 değerine ulaşılmıştır ($p < 0.01$). Yapılan hesaplamalar sonucunda anlamlı değerlere ulaşılması faktör analizinin yapılmasının uygun olacağını göstermiştir (Kline, 2005). “Koçluk Becerileri Ölçeği” için uygulanan doğrulayıcı faktör analizi ile ulaşılan uyum indekslerinin kabul gören değerler arasında bulunduğu hesaplanmıştır.

Araştırmada ölçüm modeli olarak AMOS programı kullanılmıştır. Doğrulayıcı Faktör Analiz(DFA) ile test oluşturulmuş ve YEM için elde edilen sonuçlar aşağıdaki Şekil 1’de verilmiştir (MÖ = *Motivasyon ve Övgü*, PİO = *Pozitif İletişim Ortamı*, ÖOD = *Öğrenme Ortamı ve Delegasyonu*).

Şekil 1. Koçluk Beceri Ölçeği Doğrulayıcı Faktör Analizi ile ilgili YEM

Çalışma sonucunda elde edilen veriler doğrultusunda χ^2 / df oranı 2,978 olarak bulunmuştur ($\chi^2 = 479,408$, $sd = 161$, $p = 0,000$). χ^2 / df oranının 5 ve daha az olması elde edilen değerlerin veri uyumlarının anlamlı kabul edilebileceğini göstermektedir (Lomax ve Schumacker, 2004; Wang, Lin ve Luarn, 2006). Diğer yandan, χ^2 / df oranının 3'den düşük olması uygulanan model ver veri uyumun daha iyi olduğunu ortaya koymaktadır (Lomax ve Schumacker, 2004).

Hesaplama sonucunda elde edilen 2,978 χ^2 / df değeri, kullanılan ölçme aracındaki değerlerin üç boyutlu olduğunu göstermektedir. RMR indeksi ise 0,073 olarak hesaplanmıştır ve RMR indeksinin 0-1 değerleri arasında bulunması gerekmektedir (Golob, 2003). Modelin uyumunun hesaplanması için gerekli olan diğer hesaplamalar yapılmış ve sonuçlarıyla birlikte Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Ölçüm modelinin yapı geçerliğine ait uyum indeks değerleri

Model Uygunluk Değerleri	Olmaması Gereken	Ölçülen Değer
χ^2 / sd	$\leq 5,00$	2,978
GFI (Goodness of Fit)	$\geq 0,90$	0,821
AGFI (Adjusted Goodness of fit)	$\geq 0,90$	0,766
NFI (Normed Fit Index)	$\geq 0,90$	0,914
RFI (Relative Fit Index)	$\geq 0,90$	0,900
CFI (Comperative Fit Index)	$\geq 0,90$	0,941
IFI (Incremental Fit Index)	$\geq 0,90$	0,941
TLI (Tucker – Lewis Index)	$\leq 0,90$	0,930
RMR (Root Mean Square Residual)	0 - 1	0.073
RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation)	0.00 – 0.08	0.097

Elde edilen sonuçların 0,80 ile 0,90 değerleri arasında olması kabul edilebilirliğini onaylamaktadır ve 0,90'ın üzerinde olması iyi uyumu sağladığını göstermektedir (Wang et al., 2006; Yap ve Khong, 2006). RMSEA analiz değerlerinden elde edilen veriler 0,097 olarak hesaplanmıştır. RMSEA değerinin 0,10'un altında olması veri-model arasındaki uyumun kabul edilebilir düzeyde olduğunu gösterirken, 0,05'in altında olması yüksek düzeyde uyumun olduğunu göstermektedir (Bayram, 2010). χ^2 / df , RMSEA ve RMR hesaplamasından elde edilen değerler incelendiğinde, kullanılan ölçme arasının üç boyuttan oluştuğu söylenebilmektedir.

2.3.2. Koçluk Beceri Ölçeği Güvenirlik Çalışması

Uygulanan doğrulayıcı faktör analizi doğrultusunda kullanılan “Koçluk Beceri Ölçeği” üç boyuttan oluştuğu ortaya konulmuştur. Elde edilen faktörlerin analizi için kullanılan ölçeğin tamamı ve tüm boyutları için Cronbach Alfa güvenilirlik katsayı hesaplaması yapılmıştır. Hesaplanma sonucunda, “Motivasyon ve Övgü” alt boyutuna için Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,961, “Pozitif İletişim Ortamı” alt boyut için 0,958, “Öğrenme Ortamları ve Delegasyon” alt boyut için 0,930 değerleri bulunmuştur. Ölçme aracının tamamı ile ilgili Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı ise 0,982 olarak hesaplanmıştır. Cronbach Alpha güvenilirlik katsayı değeri 0.00 ile + 1.00 sayıları arasındadır. Katsayı + 1.00 değerine yaklaştıkça güvenilirlik değeri yükselmektedir.

3. BULGULAR VE YORUM

3.1. Yapısal Eşitlik Araştırma Modeli Analizi

Bu çalışma için oluşturulan araştırma modeli, AMOS yapısal eşitlik model analiz programı kullanılarak hazırlanmıştır. Elde edilen analiz sonuçlarına göre χ^2/df oranı 3,218 olarak hesaplanmıştır ($\chi^2 = 592,065$, $sd = 184$, $p = 0,000$). 5 ve daha düşük χ^2/df oranı model veri uyumu için yeterli görülürken (Wang et al., 2006), 3'ten küçük χ^2/df oranı yüksek düzeyde model - veri uyumunu göstermektedir (Seyal, Rahman ve Rahim, 2002). Model uyumunun değerlendirilmesinde gerekli olan diğer uyum iyiliği indeks hesaplamaları tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. Ölçüm modeline ilişkin uyum indekslerine ait değerler

Model Uygunluk Değerleri	Olması Gereken	Ölçülen Değer
Ki-kare / Serbestlik Derecesi (χ^2 / sd)	$\leq 3,00$	3,218
Uyum İyiliği İndeksi (Goodness of Fit)	$\geq 0,90$	0,951
Düzeltilmiş Uyum İyiliği İndeksi (Adjusted Goodness of fit)	$\geq 0,90$	0,929
Normlaştırılmış Uyum İndeksi (Normed Fit Index)	$\geq 0,90$	0,894
Görelî Uyum İndeksi (Relative Fit Index)	$\geq 0,90$	0,879
Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (Comperative Fit Index)	$\geq 0,90$	0,924
Fazlalık Uyum İndeksi (Incremental Fit Index)	$\geq 0,90$	0,924
Tucker – Lewis İndeksi (Tucker – Lewis Index)	$\leq 0,90$	0,913
Standardize Edilmiş Kök Ortalama Kare Artık (RMR)	0 – 1	0,014
Yaklaşık Hataların Ortalamasının Karekökü (RMSEA)	0,00 – 0,08	0,078

Elde edilen değerlerin 0,80 ile 0,90 arasında olması kabul edilebilir uyumu gösterirken 0,90'ın üzerinde olması iyi uyumu sağladığını göstermektedir (Wang et al., 2006; Yap ve Khong, 2006). Diğer hesaplama olan RMR 0,014 değeri olarak hesaplanmıştır. RMR hesaplama değerleri 0 ile 1 arasında olmalıdır. 0,05 den daha düşük olması hesaplamanın iyi uyumlu olduğunu göstermektedir (Golob, 2003). RMSEA analizinden elde edilen değerler 0,078 olarak belirlenmiştir. RMSEA değerlerinin 0,10'un değerlerinde olması modelin uyumunun kabul edilebilir bir seviyede bulunduğunu göstermektedir, 0,05'in değerinin düşüklüğü ise uyumun yüksek bulunduğunu göstermektedir (Costa-Font ve Gil, 2009; Ustasüleyman ve Eyüboğlu, 2010). Uyum iyiliği hesaplamaları sonucunda kullanılan verilerin hesaplamasında tüm değerlerin uyum değerleri içinde bulunduğu için değişkenlerin hiç birinin göz ardı edilmesine gerek duyulmamıştır. Bu bulgulara bakarak, ölçüm modelinin genel hatları ile model – veri uyumunu gösterdiği söylenebilir. Elde edilen bulgulara ilişkin yapısalci eşitlik modeline ait hesaplanan parametre değerleri şekil 2'de verilmiştir.

Şekil 2. Yapısal eşitlik araştırma modeli

3.2. İlişkisel Bulgular

Hipotez 1: Motivasyon ve Övgü, Akademik Başarı Üzerinde anlamlı bir etkiye sahiptir.

Motivasyon ve Övgü alt boyutunun, Akademik Başarı üzerindeki etkisini belirlemeğe ilişkin uyum indeksleri incelendiğinde, elde edilen sonuçların kabul edilebilir sınırlar içerisinde yer aldığı ve model –veri uyumunun sağlandığı belirlenmiştir.

Analiz sonunda elde edilen veriler incelendiğinde; Motivasyon ve Övgü değişkeninin, Akademik Başarıyı üzerinde pozitif yönde ve anlamlı bir şekilde yordadığı belirlenmiştir ($\beta = 0,650$, $t = 11,138$; $p < 0,05$). Bu bulguya bakarak, Motivasyon ve Övgü değişkeninin Akademik Başarı değişkeni üzerinde anlamlı bir etkisinin olduğu görülmüştür. Yani, Motivasyon ve Övgü alt boyutu, Akademik Başarı değişkeninin % 42'sini (R^2) açıklamaktadır.

Sonuç olarak, Yapısal eşitlik modeline ilişkin bulgular incelendiğinde, Motivasyon ve Övgü değişkenindeki değerler arttıkça, Akademik Başarı değişkenindeki değerlerin de artma eğiliminde olduğu ve bu artışın pozitif ve doğru orantılı olduğu belirlenmiştir.

Hipotez 2: Pozitif İletişim Ortamı, Akademik Başarı üzerinde anlamlı bir etkiye sahiptir.

Pozitif İletişim Ortamı alt boyutunun, *Akademik Başarı* üzerindeki etkisini belirlemeğe ilişkin uyum indeksleri incelendiğinde, elde edilen sonuçların kabul edilebilir sınırlar içerisinde yer aldığı ve model –veri uyumunun sağlandığı belirlenmiştir.

Analiz sonunda elde edilen veriler incelendiğinde; *Pozitif İletişim Ortamı* değişkeninin, *Akademik Başarı* değişkenini negatif yönde ve anlamlı bir şekilde yordadığı belirlenmiştir ($\beta = -0,736$, $t = 12,824$; $p < 0,05$). Bu bulguya bakarak, *Pozitif İletişim Ortamı* değişkeninin *Akademik Başarı* değişkeni üzerinde anlamlı bir etkisinin olduğu görülmüştür. Yani *Pozitif İletişim Ortamı, Akademik Başarı* değişkeninin % 54'ünü (R^2) açıklamaktadır.

Sonuç olarak, Yapısal eşitlik modeline ilişkin bulgular incelendiğinde, *Pozitif İletişim Ortamı* değişkenindeki değerler arttıkça, *Akademik Başarı* değişkenindeki değerlerin azalma eğiliminde olduğu ve bu artışın negatif ve ters orantılı olduğu belirlenmiştir.

Hipotez 3: Öğrenme Ortamları ve Delegasyon, Akademik Başarı üzerinde anlamlı etkiye sahiptir.

Öğrenme Ortamları ve Delegasyon alt boyutunun, *Akademik Başarı* üzerindeki etkisini belirlemeğe ilişkin uyum indeksleri incelendiğinde, elde edilen sonuçların kabul edilebilir sınırlar içerisinde yer aldığı ve model –veri uyumunun sağlandığı belirlenmiştir.

Analiz sonunda elde edilen veriler incelendiğinde *Öğrenme Ortamları ve Delegasyon* alt boyutunun, *Akademik Başarı* değişkenini anlamlı bir şekilde yordamadığı belirlenmiştir ($\beta = -0,0146$, $t = 0,552$; $p > 0,05$). Bu bulguya bakarak, *Öğrenme Ortamları ve Delegasyon* alt boyutunun *Akademik Başarı* değişkeni üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığı söylenebilir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Yapılan çalışmada, öğretmen adaylarının sahip oldukları koçluk becerileriyle akademik başarıları arasında olumlu bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Koçluk becerilerine sahip olan bireylerin akademik başarılarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Öğretmen adaylarının koçluk becerileri ile akademik başarılarının olumlu ilişkili olduğu ortaya konulmuştur. Çalışmada ulaşılan bu sonuçlar alanyazındaki benzer çalışmaların sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir.

Kaya ve Demir yapmış oldukları çalışmalarında koçluk becerileri konusunda öğretmen adaylarının tutumlarını incelemişlerdir. Koçluk becerileri geliştirilen ve koçluk becerilerine yönelik olumlu görüşlere sahip öğretmen adaylarının sorgulama, deney, gözlem becerilerinin gelişmesine olanak sağlandığı sonucuna ulaşmışlardır (Kaya ve Demir, 2014).

Demir ve Doğanay çalışmalarında bilişsel koçluk becerilerinin öğretmenlerini derslerinde ve akademik öğretimlerinde kullanmalarını incelemişlerdir. Koçluk becerilerine sahip olan öğretmenlerin ve eğitim verdikleri öğrencilerin, yüksek bilişsel farkındalık düzeylerinde oldukları sonucuna ulaşmışlardır. Bilişsel farkındalığın yüksek olduğu bireylerde öğrenmenin daha etkili olduğunu gözlemlemişlerdir (Demir ve Doğanay, 2009).

Karabacak yapmış olduğu çalışmada öğretmenlerin koçluk becerileri kullanmalarıyla öğrencilerin sınavlardaki başarıları karşılaştırmıştır. Yapılan çalışmada öğrencilerin seviye belirleme sınavlarında koçluk becerileri kullanılmaya başladığında akademik olarak başarının arttığı gözlemlenmiştir. Çalışma için seviye belirleme sınavlarında alınan puanların koçluk be-

cerilerinin kullanımı öncesi ve sonrası arasındaki kıyaslamalarda başarının arttığı ortaya konulmuştur (Karabacak, 2010).

Demir ve Pınar çalışmalarında tezsiz yüksek lisans eğitimi alan matematik öğretmen adaylarının koçluk becerileri üzerine görüşlerini incelemişlerdir. Koçluk becerilerinin iyi bir şekilde kullanılması öğrencilerde problem çözme becerisinin gelişmesine ve bilgilere eleştirel yaklaşıma olanak sağladığını ortaya koymuşlardır. Problem çözme becerileri ve eleştirel yaklaşım öğrencilerin bilgilerinin içselleştirilmesine olanak sağlamaktadır (Demir ve Pınar, 2011).

Çalışmada koçluk becerileri üç alt boyutta incelenmiştir. Bu alt boyutların akademik başarı ile ilişkisini belirlemek için yapılan yapısal eşitlik modeli sonucunda, tüm alt boyutların akademik başarıyla ilişkisinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmen adaylarının koçluk becerilerini geliştirdiklerinde akademik olarak da gelişme kat ettikleri ortaya çıkmıştır. Akademik başarı için gerekli olan problem çözme, eleştirel düşünme ve sorunlar karşısında çeşitli yaklaşımlar kullanma gibi beceriler, koçluk becerileri içinde geçerli olmaktadır. Koçluk becerilerine sahip olan öğretmen adaylarının mesleki ve akademik başarılarına sahip olabilecekleri söylenebilir.

Öğretmenlerin akademik olarak daha başarılı öğrenciler yetiştirebilmeleri için koçluk becerilerine önem vermeleri gerekmektedir. Koçluk becerileri bilginin kavranması ve öğrenciye daha başarılı eğitim verilmesi için olumlu bir etken durumunda olmaktadır. Öğrencilerin akademik gelişiminde ve başarılı bir eğitim almalarında öğretmenlerde bulunan koçluk olgusu önemli bir etken durumunda olmaktadır. Öğretmenin bilgiyi öğrenci için içselleşmesini sağlayan, önünde bulunan engelleri aşmasında rehberlik eden ve öğrenciyi motive eden bir koç konumunda bulunması öğrencinin daha başarılı akademik sonuçlar ortaya koymasına olanak tanımaktadır.

Çalışma sonucunda elde edilen verilere göre öğrencilerin akademik başarısında, koçluk becerilerinin önemli bir yere sahip olduğu görülmüştür. Akademik başarının artırılmasında koçluk uygulanmasının kullanılması ve öğretmenlerin becerileri kazanabilmesi için eğitime alınmaları iyi sonuçlar oluşturacaktır. Koçluk eğitimi, tüm bireylere verilerek, akademik başarının artması sağlanabilir. Öğretmen ve öğrenci arasında koçluk becerilerine bağlı bir eğitim ortamının oluşturulmasına özen gösterilmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Althouse, R. (1994). Investigating mathematics with young children: Teachers College Press.
- Atasayar, M., Bilgin, O. ve Güler, N. (2010). İlköğretim Okullarında Uygulanan Akademik Koçluk (Öğrenci Koçluğu) Sisteminin Öğrencinin Kendini Ayarlama Düzeylerine Olan Etkisi. Yaşam ve Eğitim, 12.
- Bayram, N. (2010). Yapısal eşitlik modellemesine giriş amos uygulamaları: Ezgi Kitabevi.
- Bersin, J. (2007). Coaching: Instill coaching as a leadership quality. Leadership Excellence, 24(7), 7.
- Brooks, J. G. ve Brooks, M. G. (1999). In search of understanding: The case for constructivist classrooms: ASCD.
- Büyüköztürk, Ş. (2002). Sosyal bilimler için veri ve analizi el kitabı: istatistik, araştırma deseni, SPSS uygulamaları ve yorum: Pegem A Yayıncılık.

- Ceylan, C. (2002). Yönetmel ve organizasyonel açıdan koçluk yaklaşımı ve bir uygulama. Yayınlanmamış Doktora tezi, Uludağ Üniversitesi SBE İşletme Anabilim Dalı Yönetim Organizasyon Bilim Dalı, Bursa.
- Costa-Font, M. ve Gil, J. M. (2009). Structural equation modelling of consumer acceptance of genetically modified (GM) food in the Mediterranean Europe: A cross country study. *Food Quality and Preference*, 20(6), 399-409.
- Demir, Ö. ve Doğanay, A. (2009). Öğretmen eğitiminde bilişsel koçluk yaklaşımı. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(2), 717-739.
- Demir, Ö. ve Pınar, B. (2011). Bilişsel Koçluk Yaklaşımının Tezsiz Yüksek Lisans Matematik Bölümü Öğrencilerinin Görüşleri Açısından İncelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(37), 224-243.
- Golob, T. F. (2003). Structural equation modeling for travel behavior research. *Transportation Research Part B: Methodological*, 37(1), 1-25.
- Grennon Brooks, J. ve Brooks, M. (1999). The courage to be constructivist. *Educational Leadership*, 57(3), 18-24.
- Karabacak, K. (2010). Akademik Koçluk Sisteminin Öğrencilerin Akademik Başarisina Etkisi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(20), 81-94.
- Kaya, H. İ. ve Demir, Ö. (2014). Öğretmen adaylarının öğretmen yeterlilikleri hakkındaki görüşlerinin bilişsel koçluk yaklaşımı bağlamında incelenmesi. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 67-92.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling* 2nd ed. New York: Guilford.
- Kulaç, T. (2002). *The Role Of The Coaching In Career Development*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Landsberg, M. (1999). *Koçluğun Taosu*, (Çev. HB Çevik). İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Lomax, R. G. ve Schumacker, R. E. (2004). *A beginner's guide to structural equation modeling*: psychology press.
- Seyal, A. H., Rahman, M. N. A. ve Rahim, M. M. (2002). Determinants of academic use of the Internet: a structural equation model. *Behaviour & Information Technology*, 21(1), 71-86.
- Starr, J. (2004). The manager's role in coaching overcoming barriers to success. *Development and Learning in Organizations: An International Journal*, 18(2), 9-12.
- Ustasüleyman, T. ve Eyüboğlu, K. (2010). Bireylerin İnternet Bankacılığını Benimsemesini Etkileyen Faktörlerin Yapısal Eşitlik Modeli ile Belirlenmesi. *Journal of BRSA Banking & Financial Markets*, 4(2).
- Von Glasersfeld, E. (2013). *Radical constructivism*: Routledge.
- Wang, Y. S., Lin, H. H. ve Luarn, P. (2006). Predicting consumer intention to use mobile service. *Information systems journal*, 16(2), 157-179.

- Yap, B. W. ve Khong, K. W. (2006). Examining the effects of customer service management (CSM) on perceived business performance via structural equation modelling. *Applied Stochastic Models in Business and Industry*, 22(5-6), 587-605.
- Yeltan, A. (2007). Effect of coaching on job satisfaction. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.[Effect of Coaching On Job Satisfaction.(Unpublished master's thesis). Marmara University, Istanbul].